

[Socialministeren.]

regler med Hensyn til Anvendelsen paa bestaaende Læreforhold af Lovens Regler om Læretid og Lærlingeløn.

Som nævnt har den høje Rigsdag tidligere gentagne Gange været stillet over for Forslag til en ny Lærlingelov og har saaledes haft Lejlighed til at tage Stilling til de forskellige herhenhørende Problemer. Det er mit Haab, at det denne Gang skal lykkes at naa et Resultat. Ved Fremsættelsen af dette Lovforslag har jeg søgt at gøre Ret og Skel til begge Sider, saaledes at man paa den ene Side beskytter de unge mod at blive oplært paa daarlige Læresteder og i øvrigt giver dem den sociale Beskyttelse, de i Kraft af deres Ungdom har Krav paa, og paa den anden Side beskytter de gode Læremestre mod unfair Konkurrence fra de mindre gode Mestres Side. Det Formaal, vi her har for Øje, er det samme som ved al anden arbejderbeskyttende Lovgivning, at man paa den ene Side søger at sikre Arbejderne og paa den anden Side søger at sikre Arbejdsgiverne mod, at mindre gode Kolleger byder deres Arbejdere utilfredsstillende Vilkaar at arbejde under. Det er mit Haab, at det skal være muligt i denne Rigsdagssamling endelig at faa gennemført en ny Lærlingelov. Jeg tror, at Forslaget, som det her fremsættes, har Betingelse for at kunne komme til at virke langt ud i Fremtiden uden at behøve Ændringer. Det, der er Hovedprincippet i Forslaget, de faglige Fællesudvalg, er en Videreføring af Forholdene i det praktiske Liv, saaledes som de er vokset op der. Vi har saa mange Aars gode Erfaringer for Lærlingefællesudvalgenes Virksomhed, at Lovgivningsmagten efter min Opfattelse med fuld Fortræstning kan lægge den meget betydelige Myndighed i de fælles Lærlingevalg, som der her er Tale om at give dem, og det er tillige min Opfattelse, at hvis man inden for alle Industrier er i Stand til at skabe et lige saa godt og fornuftigt Samarbejde paa dette for hele Samfundet meget vigtige Omraade, som der i Tidens Løb er skabt inden for den store Jern- og Metalindustri med alle dens forskellige og mangeartede Fag, saa vil Rigsdagen ved Gennemførelsen af dette Lovforslag have været medvirkende til at skabe Betingelse for en bedre Udvikling af Lærlingeuddannelsen i kommende Tider. Jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed.

Valgt blev: *Fr. Dalgaard, Bomholt, Holger Eriksen, Hartvig Frisch, Hedtoft-Hansen, Hans Nielsen, Strøm, A. M. Hansen, Steen, Duborg, Marius Jensen, Sønderup, Pürschel, Hasle og H. F. Ulrichsen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 87 af 7. April 1936 om en Kornordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2525; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2671).

Formanden: Denne Sag kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke, men hvis ingen Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykke til Behandlingen som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Carl Petersen: Det foreliggende Lovforslag fremkommer som en Udvidelse af og Ændring til den bestaaende Kornordning af 7. April i Fjor. Kornordningen, som vi har kendt den i de sidste Aar, og som Rigsdagen gentagne Gange har vedtaget den, har hver Gang taget Sigte paa at støtte det kornsælgende Landbrug, der i disse Aar har været ude for Vanskeligheder grundet paa et stort Prisfald ude paa Verdensmarkedet. Den Udvikling, vi har haft inden for Landbruget herhjemme gennem en Aarrække, har medført, at der er opstaaet Interessesmodsetninger mellem forskellige Grene af Landbrugserhvervet; der er en lang Række af Landbrugere, som er interesserede i billigt Foderkorn, og der er en Række Landmænd, der er interesserede i høje Priser paa Foderkorn.

Det er ganske naturligt, at naar Spørgsmaalet om Regulering paa dette Omraade skal beskæftige Lovgivningsmagten, vil man møde disse Interessesmodsetninger, men det skal dog siges, at da Ordningen i sin Tid blev vedtaget — som et Værn for de kornsælgende Landbrugere —, da viste den Del af Landbrugerne, der havde økonomisk Interesse i at faa billigt Foderkorn, Samfundssind, idet de sagde, at Lovgivnings-